1

Лев царює над лісами,
Над водами він царює,
Скрізь закони видає він
І усюди порядкує.

2

Ось надумавсь він і кличе
На великую пораду
До свого царського двору
Всю звірячую громаду.

3

Каже раді міркувати,
Дати рибі суд і право,
І суддю настановити,
Щоб судив він нелукаво.

4

Стала рада міркувати,
Міркували-радували,
І над рибою суддею
Всі лисицю обібрали.

5

Почала тоді лисиця
По річках порядкувати.

В неї кум був — однокрилий
Журавель старий цибатий.

6

Ось його вона до себе
Пособляти попросила,
І тоді у них робота
Дуже швидко закипіла.

7

Кум стромляє ніс у воду,
Рибу з неї викидає,
А лисичка на травиці
Суд над нею вирікає.

8

І як риба та погано
Щось поводилася в річці,
То злочинницю карати
Все доводилось лисичці.

9

І покараних злочинців
Кум з кумою не ділили,
А ладненько та тихенько
Так удвох усіх і їли.

10

І погладшала лисичка,
І така ситенька стала,
Що усіх звірів, як глянуть,
Заздрість зараз обнімала.

11

Як позаздрили, то стали
Доглядатися пильненько,
Та й дізнались, як лисичка
Порядкує там гарненько.

12

Між звірями зараз чутка
Пролинула про те діло,
І те слово і до лева
Трохи згодом долетіло.

13

Хоч пан лев і сам обіда
Баранами та волами,
А голодний не гидує
І нечистими свинями,

14

Дак то він і лев на теє,
Щоб з підданців драти шкуру,
Інші ж мусять просту мати,
А не левову натуру.

15

Беззаконство він карає!
Сам бажає подивиться,
Як то справді порядкує
Там над рибою лисиця.

16

І до річки він приходить,
А над нею суд там саме:
Рибка б'ється на травиці
Головами та хвостами.

17

Кум з кумою вже гарненько
Пообідати хотіли,
Та зненацька коло себе
Лева дужого уздріли.

18

"Хто такий ти? Що тут робиш?" —
Грізно в кума лев питає.
Та лисичка зна брехати
І швиденько відмовляє:

19

"Се мій писар єсть, о царю!
Він за чесність превелику
Од народу має шану
Й буде мати аж довіку.

20

А оце твої підданці,
Посланці се од народу,
Щоб тебе тут привітати,
Бач, покинули і воду.

21

Карасі, великий царю,
Це прийшли поздоровити..."
"Ну, а як же,— лев питає,—
Як народові тут жити?

22

Чи вдоволені підданці?
Чи порядок є у краї?"
А лисиця відмовляє:
"Та їм так, неначе в раї!

23

О наш добрий царю! Тільки б
Бог тобі дав віку й сили!.."
(А карасики безщасні
На травиці тріпотіли.)

24

"Тільки чом же,— лев питає,—
І хвостами, й головами
Ті заступники народні
Всі кивають перед вами?"

25

А лисиця відмовляє:
"Мудрий леве! Се радіють
Так вони, тебе уздрівши,
І танцюють, як уміють..."

26

"А!" — ревнув тут лев, брехнею
Розлютований такою,
І в свої він кігті кума
Ухопив ураз з кумою.

27

І щоб так не без музики
Тим підданцям танцювати,
То він писаря з суддею
Їм примусив заспівати.

28

І було то на цім світі
Їм останнє вже співання...
Так скінчилося лисиче
Над річками панування...